

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 23 grudnia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1122

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 2000 r.

w sprawie wejścia w życie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ludowej Republiki Bangladeszu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Warszawie dnia 8 lipca 1997 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 28 ust. 2 Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ludowej Republiki Bangladeszu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej

w Warszawie dnia 8 lipca 1997 r., dokonane zostały przewidziane w tym artykule notyfikacje.

Konwencja weszła w życie dnia 28 stycznia 1999 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *A. Ananicz*

1123

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

przeciwko braniu zakładników,

sporządzona w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 18 grudnia 1979 r. została otwarta do podpisu w Nowym Jorku Międzynarodowa konwencja przeciwko braniu zakładników w następującym brzmieniu:

Przekład

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

przeciwko braniu zakładników

Państwa-Strony niniejszej konwencji,

mając na uwadze cele i zasady Karty Narodów Zjednoczonych dotyczące utrzymania międzynarodo-

INTERNATIONAL CONVENTION

against the taking of hostages

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the

wego pokoju i bezpieczeństwa oraz popierania przyjaznych stosunków i współpracy między państwami,

uznając w szczególności, że każdy ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, jak to ustala Powszechna Deklaracja Praw Człowieka i Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,

potwierdzając ponownie zasadę równych praw i samostanowienia ludów wyrażoną w Karcie Narodów Zjednoczonych i Deklaracji Zasad Prawa Międzynarodowego dotyczących Przyjaznych Stosunków i Współpracy między Państwami, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, jak również w innych stosownych rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego,

uznając, że branie zakładników jest przestępstwem wywołującym poważne zaniepokojenie społeczności międzynarodowej i że, zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji, w stosunku do każdej osoby dokonującej aktu brania zakładników należy albo wszcząć postępowanie karne, albo wydać ją w drodze ekstradycji,

będąc przekonane, że istnieje pilna konieczność rozwijania współpracy międzynarodowej pomiędzy państwami w wyszukiwaniu i stosowaniu skutecznych środków w celu zapobiegania, ścigania i karania wszelkich aktów brania zakładników, jako przejawów terroryzmu międzynarodowego,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Każda osoba, która zatrzymuje lub przetrzymuje i grozi zabiciem, zranieniem albo dalszym przetrzymywaniem innej osoby (zwanej dalej „zakładnikiem”) w celu wymuszenia od strony trzeciej, to jest od państwa, międzynarodowej organizacji międzyrządowej, osoby fizycznej lub prawnej albo grupy osób, działania lub powstrzymania się od jakiegokolwiek działania jako wyraźnego lub dorozumianego warunku zwolnienia zakładnika, popełnia przestępstwo brania zakładników („branie zakładnika”) w rozumieniu niniejszej konwencji.

2. Każda osoba, która:

- (a) usiłuje popełnić akt brania zakładnika lub
- (b) współuczestniczy w popełnieniu lub usiłowaniu popełnienia aktu brania zakładnika,

również popełnia przestępstwo w rozumieniu niniejszej konwencji.

Artykuł 2

Każde Państwo-Strona ustanowi odpowiednie kary za popełnienie przestępstw wymienionych w artykule 1, z uwzględnieniem poważnego charakteru tych przestępstw.

maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Recognizing in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

Reaffirming the principle of equal rights and self-determination of peoples as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, as well as in other relevant resolutions of the General Assembly,

Considering that the taking of hostages is an offence of grave concern to the international community and that, in accordance with the provisions of this Convention, any person committing an act of hostage taking shall either be prosecuted or extradited,

Being convinced that it is urgently necessary to develop international co-operation between States in devising and adopting effective measures for the prevention, prosecution and punishment of all acts of taking of hostages as manifestations of international terrorism,

Have agreed as follows:

Article 1

1. Any person who seizes or detains and threatens to kill, to injure or to continue to detain another person (hereinafter referred to as the “hostage”) in order to compel a third party, namely, a State, an international intergovernmental organization, a natural or juridical person, or a group of persons, to do or abstain from doing any act as an explicit or implicit condition for the release of the hostage commits the offence of taking of hostages (“hostage-taking”) within the meaning of this Convention.

2. Any person who:

- (a) attempts to commit an act of hostage-taking, or
- (b) participates as an accomplice of anyone who commits or attempts to commit an act of hostage-taking

likewise commits an offence for the purposes of this Convention.

Article 2

Each State Party shall make the offences set forth in article 1 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Artykuł 3

1. Państwo-Strona, na którego terytorium przetrzymywany jest przez przestępcę zakładnik, podejmie wszystkie środki, jakie uzna za właściwe, w celu ułatwienia sytuacji zakładnika, w szczególności w celu zabezpieczenia jego zwolnienia, a po zwolnieniu — ułatwienia, tam gdzie to stosowne, jego wyjazdu.

2. Jeżeli jakkolwiek przedmiot, który przestępca uzyskał w wyniku wzięcia zakładników, znajduje się pod nadzorem Państwa-Strony, Państwo-Strona zwróci go tak szybko, jak to możliwe, zakładnikowi lub stronie trzeciej, o której mowa w artykule 1, jeśli zajdzie taka sytuacja, albo ich właściwym władzom.

Artykuł 4

Państwa-Strony będą współdziałać w zapobieganiu przestępstwom wymienionym w artykule 1, w szczególności przez:

- (a) podejmowanie wszelkich możliwych do zastosowania środków w celu zapobiegania czynienia na ich terytoriach przygotowań do popełnienia takich przestępstw na ich terytoriach lub poza nimi, w tym środków zakazujących prowadzenia na ich terytoriach nielegalnych działań przez osoby, grupy i organizacje, które zachęcają, namawiają, organizują lub angażują się w dokonywanie aktów brania zakładników,
- (b) wymianę informacji i koordynację podejmowania administracyjnych i innych odpowiednich środków w celu zapobiegania popełnianiu takich przestępstw.

Artykuł 5

1. Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne środki dla ustanowienia swojej jurysdykcji w sprawie jakiegokolwiek z przestępstw wymienionych w artykule 1, które zostało popełnione:

- (a) na jego terytorium lub na pokładzie statku albo samolotu zarejestrowanego w tym państwie,
- (b) przez któregośkolwiek z jego obywateli lub, jeżeli to państwo uzna to za właściwe, przez te osoby nie mające żadnego obywatelstwa, które mają na jego terytorium swoje zwykłe miejsce zamieszkania,
- (c) w celu zmuszenia tego państwa do dokonania jakiegokolwiek działania lub powstrzymania się od niego; albo
- (d) w odniesieniu do zakładnika, który jest obywatelem tego państwa, jeżeli to państwo uzna to za właściwe.

2. Każde Państwo-Strona podejmie również wszelkie niezbędne środki dla ustanowienia swojej jurysdykcji w sprawach przestępstw wymienionych w artykule 1, w razie gdy przypuszczalny sprawca przebywa na jego terytorium i nie zostanie wydany żadnemu z innych państw wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Article 3

1. The State Party in the territory of which the hostage is held by the offender shall take all measures it considers appropriate to ease the situation of the hostage, in particular, to secure his release and, after his release, to facilitate, when relevant, his departure.

2. If any object which the offender has obtained as a result of the taking of hostages comes into the custody of a State Party, that State Party shall return it as soon as possible to the hostage or the third party referred to in article 1, as the case may be, or to the appropriate authorities thereof.

Article 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 1, particularly by:

- (a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize or engage in the perpetration of acts of taking of hostages;
- (b) exchanging information and co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those offences.

Article 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over any of the offences set forth in article 1 which are committed:

- (a) in its territory or on board a ship or aircraft registered in that State;
- (b) by any of its nationals or, if that State considers it appropriate, by those stateless persons who have their habitual residence in its territory;
- (c) in order to compel that State to do or abstain from doing any act; or
- (d) with respect to a hostage who is a national of that State, if that State considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 1 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. Niniejsza konwencja nie wyłącza jurysdykcji karnej wykonywanej na podstawie ustawodawstwa wewnętrznego.

Artykuł 6

1. W razie uznania, że wymagają tego okoliczności, każde Państwo-Strona, na którego terytorium przebywa przypuszczalny sprawca, zgodnie ze swym prawem wewnętrznym nałoży na niego areszt lub podejmie inne środki zapewniające jego obecność przez taki okres czasu, jaki jest niezbędny dla przeprowadzenia postępowania karnego lub ekstradycji. Takie Państwo-Strona przeprowadzi niezwłocznie wstępne dochodzenie co do faktów.

2. O areszcie lub innych środkach, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, zostaną bezzwłocznie powiadomione bezpośrednio lub za pośrednictwem Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych:

- (a) państwo, na którego terytorium przestępstwo zostało popełnione;
- (b) państwo, w stosunku do którego wymuszenie było skierowane lub usiłowane;
- (c) państwo, którego obywatelem jest osoba fizyczna lub prawna, w stosunku do której wymuszenie było skierowane lub usiłowane;
- (d) państwo, którego obywatelem jest zakładnik lub na którego terytorium ma on swoje zwykłe miejsce zamieszkania;
- (e) państwo, którego obywatelem jest przypuszczalny sprawca lub, jeżeli nie ma on żadnego obywatelstwa, na którego terytorium ma on swoje zwykłe miejsce zamieszkania;
- (f) międzynarodowa organizacja międzyrządowa, w stosunku do której wymuszenie było skierowane lub usiłowane;
- (g) wszystkie inne zainteresowane państwa.

3. Każda osoba, w stosunku do której podejmowane są środki, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, będzie uprawniona:

- (a) do bezzwłocznego porozumienia się z najbliższym właściwym przedstawicielem państwa, którego jest obywatelem albo które w inny sposób jest uprawnione do ustanowienia takiego kontaktu, lub, jeżeli nie ma ona żadnego obywatelstwa — państwa, na którego terytorium ma ona swoje zwykłe miejsce zamieszkania;
- (b) do odwiedzin ze strony przedstawiciela takiego państwa.

4. Prawa, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, będą wykonywane zgodnie z ustawodawstwem i innymi przepisami państwa, na którego terytorium przypuszczalny sprawca przebywa, pod warunkiem że wspomniane ustawodawstwo i przepisy mu-

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in accordance with its laws, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted. That State Party shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

2. The custody or other measures referred to in paragraph 1 of this article shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to:

- (a) the State where the offence was committed;
- (b) the State against which compulsion has been directed or attempted;
- (c) the State of which the natural or juridical person against whom compulsion has been directed or attempted is a national;
- (d) the State of which the hostage is a national or in the territory of which he has his habitual residence;
- (e) the State of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in the territory of which he has his habitual residence;
- (f) the international intergovernmental organization against which compulsion has been directed or attempted;
- (g) all other States concerned.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled:

- (a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;
- (b) to be visited by a representative of that State.

4. The rights referred to in paragraph 3 of this article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the alleged offender is present, subject to the proviso, however, that the said laws and regulations must

szą zapewniać pełną realizację celów, dla których prawa przyznane w ustępie 3 niniejszego artykułu są przewidziane.

5. Postanowienia ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu nie będą naruszały prawa jakiegokolwiek Państwa-Strony, uprawnionego do ustanowienia swojej jurysdykcji zgodnie z ustępem 1 (b) artykułu 5, do zapraszania Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża w celu skontaktowania się i spotkania z przypuszczalnym sprawcą.

6. Państwo, które przeprowadza wstępne dochodzenie określone w ustępie 1 niniejszego artykułu, złoży niezwłocznie sprawozdanie na temat swoich spostrzeżeń państwom lub organizacji, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, oraz wskaże, czy zamierza wykonywać swoją jurysdykcję.

Artykuł 7

Państwo-Strona, w którym wszczęto postępowanie karne przeciwko przypuszczalnemu sprawcy, powiadomi, zgodnie ze swoim ustawodawstwem, o końcowym wyniku postępowania Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, który przekaze tę informację innym zainteresowanym państwom i międzynarodowym organizacjom międzyrządowym.

Artykuł 8

1. Państwo-Strona, na którego terytorium przebywa przypuszczalny sprawca, jeżeli nie dokonuje jego ekstradycji, przekaze sprawę, bez jakiegokolwiek wyjątku i bez względu na to, czy przestępstwo było popełnione na jego terytorium, swoim właściwym władzom w celu przeprowadzenia postępowania karnego zgodnie z procedurą przewidzianą przez ustawodawstwo tego państwa. Władze te podejmować będą swe decyzje w taki sam sposób, jak w przypadku jakiegokolwiek przestępstwa pospolitego o poważnym charakterze zgodnie z ustawodawstwem tego państwa.

2. Każdej osobie, przeciwko której zostało wszczęte postępowanie w związku z którymkolwiek z przestępstw wymienionych w artykule 1, będzie zapewnione sprawiedliwe traktowanie we wszystkich stadiach postępowania, włącznie z korzystaniem ze wszystkich praw i gwarancji przewidzianych przez prawo państwa, na którego terytorium przebywa.

Artykuł 9

1. Wniosek o ekstradycję przypuszczalnego sprawcy, stosownie do niniejszej konwencji, nie będzie przyjęty, jeżeli wezwane Państwo-Strona ma uzasadnione podstawy, aby wierzyć:

- (a) że wniosek o ekstradycję za przestępstwo wymienione w artykule 1 został złożony w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub ukarania osoby w związku z jej pochodzeniem rasowym, przekonaniami religijnymi, narodowością, pochodzeniem etnicznym lub przekonaniami politycznymi; albo

enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 of this article are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of this article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with paragraph 1 (b) of article 5 to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 1 of this article shall promptly report its findings to the States or organization referred to in paragraph 2 of this article and indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall in accordance with its laws communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States concerned and the international intergovernmental organizations concerned.

Article 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a grave nature under the law of that State.

2. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the offences set forth in article 1 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the law of the State in the territory of which he is present.

Article 9

1. A request for the extradition of an alleged offender, pursuant to this Convention, shall not be granted if the requested State Party has substantial grounds for believing:

- (a) that the request for extradition for an offence set forth in article 1 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion; or

(b) sytuacja tej osoby może być z góry przesądzona:

- (i) z jakichkolwiek powodów wymienionych w punkcie (a) niniejszego ustępu lub
- (ii) z tego powodu, że skontaktowanie się z nią przez właściwe władze państwa uprawnionego do wykonywania praw ochrony może być uniemożliwione.

2. W odniesieniu do przestępstw określonych w niniejszej konwencji postanowienia wszystkich umów o ekstradycji i rozwiązań stosowanych między Państwami-Stronami ulegają zmianie między tymi Państwami-Stronami w takim zakresie, w jakim są one niezgodne z niniejszą konwencją.

Artykuł 10

1. Przestępstwa wymienione w artykule 1 uważa się za włączone jako przestępstwa uzasadniające ekstradycję do każdej umowy o ekstradycji obowiązującej między Państwami-Stronami. Państwa-Strony zobowiązują się włączyć te przestępstwa jako przestępstwa uzasadniające ekstradycję do każdej umowy o ekstradycji, jaka zostanie zawarta między nimi.

2. Jeżeli Państwo-Strona, które uzależnia ekstradycję od istnienia umowy, otrzymuje wniosek o ekstradycję od innego Państwa-Strony, z którym nie posiada umowy o ekstradycji, państwo wezwane może według swego wyboru uznać niniejszą konwencję za prawną podstawę ekstradycji w odniesieniu do przestępstw wymienionych w artykule 1. Ekstradycja będzie podlegać innym warunkom przewidzianym przez prawo państwa wezwanego.

3. Państwa-Strony, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia umowy, uznają przestępstwa wymienione w artykule 1 w stosunkach między sobą za przestępstwa uzasadniające ekstradycję na warunkach przewidzianych przez prawo państwa wezwanego.

4. Przestępstwa wymienione w artykule 1 będą traktowane dla celów ekstradycji między Państwami-Stronami, jak gdyby zostały popełnione nie tylko w miejscu ich popełnienia, lecz także na terytoriach państwa, które są zobowiązane ustanowić swoją jurysdykcję zgodnie z ustępem 1 artykułu 5.

Artykuł 11

1. Państwa-Strony będą udzielać sobie wzajemnie najdalej idącej pomocy w związku z postępowaniem karnym dotyczącym przestępstw wymienionych w artykule 1, włączając w to udostępnianie wszelkich posiadanych dowodów niezbędnych w prowadzeniu postępowania.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie naruszają zobowiązań dotyczących wzajemnej pomocy prawnej zawartych w jakiegokolwiek innej umowie.

Artykuł 12

W zakresie, w jakim Konwencje genewskie z 1949 r. o ochronie ofiar wojny lub Protokoły dodatkowe do

(b) that the person's position may be prejudiced:

- (i) for any of the reasons mentioned in subparagraph (a) of this paragraph, or
- (ii) for the reason that communication with him by the appropriate authorities of the State entitled to exercise rights of protection cannot be effected.

2. With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 10

1. The offences set forth in article 1 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 1. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 1 as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. The offences set forth in article 1 shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 5.

Article 11

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 1, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 12

In so far as the Geneva Conventions of 1949 for the protection of war victims or the Protocols Additional to

tych konwencji mają zastosowanie do konkretnego aktu brania zakładnika oraz w zakresie, w jakim Państwa-Strony niniejszej konwencji są zobowiązane wszcząć postępowanie karne lub zatrzymać osobę biorącą zakładnika, niniejsza konwencja nie będzie miała zastosowania do aktu brania zakładnika, popełnionego w czasie konfliktów zbrojnych określonych w Konwencjach genewskich z 1949 r. i Protokołach do nich, włączając w to konflikty zbrojne, o których mowa w artykule 1 ustęp 4 Protokołu dodatkowego z 1977 r., w których ludy walczą przeciwko dominacji kolonialnej i obcej okupacji oraz przeciwko reżimom rasistowskim w wykonaniu ich prawa do samostanowienia, wyrażonego w Karcie Narodów Zjednoczonych oraz Deklaracji Zasad Prawa Międzynarodowego dotyczących Przyjaznych Stosunków i Współpracy między Państwami, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 13

Niniejsza konwencja nie będzie miała zastosowania, gdy przestępstwo jest popełnione w jednym państwie, zakładnik i przypuszczalny sprawca są obywatelami tego państwa i przypuszczalny sprawca przebywa na terytorium tego państwa.

Artykuł 14

Nic w niniejszej konwencji nie może być interpretowane jako usprawiedliwienie naruszenia integralności terytorialnej lub niezależności politycznej państwa wbrew Karcie Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 15

Postanowienia niniejszej konwencji nie naruszają stosowania umów o azylu obowiązujących w dniu przyjęcia niniejszej konwencji między państwami, które są stronami tych umów; jednakże Państwo-Strona niniejszej konwencji nie może powoływać się na te umowy w odniesieniu do innego Państwa-Strony niniejszej konwencji, które nie jest stroną tych umów.

Artykuł 16

1. Każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący wykładni lub stosowania niniejszej konwencji, który nie zostanie rozstrzygnięty w drodze rokowań, będzie, na wniosek jednego z nich, przekazany do arbitrażu. Jeżeli w okresie sześciu miesięcy od daty wniosku o arbitraż strony nie zdołają uzgodnić zagadnień organizacji arbitrażu, każda z tych stron może przekazać spór Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, zgłaszając wniosek zgodnie ze Statutem Trybunału.

2. Każde państwo może w czasie podpisywania lub ratyfikacji niniejszej konwencji albo przystąpienia do niej oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu. Pozostałe Państwa-Strony nie będą związane postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego Państwa-Strony, które dokonało takiego zastrzeżenia.

those Conventions are applicable to a particular act of hostage-taking, and in so far as States Parties to this Convention are bound under those conventions to prosecute or hand over the hostage-taker, the present Convention shall not apply to an act of hostage-taking committed in the course of armed conflicts as defined in the Geneva Conventions of 1949 and the Protocols thereto, including armed conflicts mentioned in article 1, paragraph 4, of Additional Protocol I of 1977, in which peoples are fighting against colonial domination and alien occupation and against racist régimes in the exercise of their right of self-determination, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

Article 13

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the hostage and the alleged offender are nationals of that State and the alleged offender is found in the territory of that State.

Article 14

Nothing in this Convention shall be construed as justifying the violation of the territorial integrity or political independence of a State in contravention of the Charter of the United Nations.

Article 15

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those treaties.

Article 16

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Każde Państwo-Strona, które dokonało zastrzeżenia zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu, może w każdym czasie wycofać to zastrzeżenie w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 17

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla wszystkich państw do dnia 31 grudnia 1980 r. w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku.

2. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacji zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

3. Niniejsza konwencja jest otwarta do przystąpienia przez każde państwo. Dokumenty przystąpienia zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 18

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia następującego po dniu złożenia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

2. W stosunku do każdego państwa ratyfikującego lub przystępującego do konwencji po złożeniu dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia po złożeniu przez to państwo jego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 19

1. Każde Państwo-Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie roku od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 20

Oryginał niniejszej konwencji, której teksty angielski, arabski, chiński, francuski, hiszpański i rosyjski są jednakowo autentyczne, zostanie złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle jego uwierzytelnione kopie wszystkim państwom.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni do tego przez ich Rządy, podpisali niniejszą konwencję, otwartą do podpisu w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. This Convention is open for signature by all States until 31 December 1980 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention is open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 18

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 19

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 20

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 18 December 1979.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie ona niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 13 marca 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1124

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 października 2000 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Międzynarodowej konwencji przeciwko braniu zakładników, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 2 Konwencji przeciwko braniu zakładników, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r., została ona ratyfikowana dnia 13 marca 2000 r. Dokument ratyfikacyjny wymienionej konwencji złożony został Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi, dnia 25 maja 2000 r.

Zgodnie z artykułem 18 ustęp 2 konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 24 czerwca 2000 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 18 ustęp 1 konwencji weszła ona w życie dnia 3 czerwca 1983 r.

2. Następujące państwa złożyły dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do wyżej wymienionej konwencji w podanych niżej datach:

Algieria	18 grudnia 1996 r.
Antigua i Barbuda	6 sierpnia 1986 r.
Arabia Saudyjska	8 stycznia 1991 r.
Argentyna	18 września 1991 r.
Australia	21 maja 1990 r.
Austria	22 sierpnia 1986 r.
Azerbejdżan	29 lutego 2000 r.
Barbados	9 marca 1981 r.
Białoruś	1 lipca 1987 r.
Belgia	16 kwietnia 1999 r.
Bhutan	31 sierpnia 1981 r.
Bośnia i Hercegowina	1 września 1993 r.
Brazylia	8 marca 2000 r.
Brunei Darussalam	18 października 1988 r.
Bulgaria	10 marca 1988 r.

Chile	12 listopada 1981 r.
Chiny ¹⁾	26 stycznia 1993 r.
Cypr	13 września 1991 r.
Dania	11 sierpnia 1987 r.
Dominikana	9 września 1986 r.
Ekwador	2 maja 1988 r.

¹⁾ W dniach 6 i 10 czerwca 1997 r., odpowiednio, Rząd Chin oraz Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej powiadomił Sekretarza Generalnego, co następuje:

Zgodnie z Oświadczeniem Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie Hong Kongu, podpisanym 19 grudnia 1984 r., Chińska Republika Ludowa obejmie zwierzchnictwo nad Hong Kongiem ze skutkiem od 1 lipca 1997 r. Hong Kong stanie się, od tej daty, Specjalnym Regionem Administracyjnym Chińskiej Republiki Ludowej, posiadającym wysoki stopień autonomii, z wyłączeniem kwestii dotyczących polityki zagranicznej i obronnej, za które odpowiedzialny jest Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej.

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej przejmie odpowiedzialność za międzynarodowe zobowiązania i prawa wynikające ze stosowania konwencji w stosunku do Specjalnego Regionu Administracyjnego Hong Kongu.

W następstwie powyższego, dnia 10 czerwca 1997 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej notyfikował Sekretarzowi Generalnemu, co następuje:

Zgodnie ze Wspólnym Oświadczeniem Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie Hong Kongu, podpisanym 19 grudnia 1984 r., Hong Kong zostanie przekazany przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Chińskiej Republice Ludowej ze skutkiem od 1 lipca 1997 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa będzie nadal ponosił odpowiedzialność międzynarodową za Hong Kong do tej daty. Dlatego też, od tej daty Rząd Zjednoczonego Królestwa przestanie być odpowiedzialnym za międzynarodowe zobowiązania i prawa wynikające ze stosowania (niniejszej konwencji) w stosunku do Hong Kongu.

Dodatkowo, notyfikacja złożona przez Chiny zawierała następujące oświadczenie:

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej oświadcza również, że zastrzeżenie do artykułu 16 ustęp 1 (niniejszej konwencji) będzie dotyczyło również Specjalnego Regionu Administracyjnego Hong Kongu.